

РЕШЕНИЕ

№ 1532

гр. София, 11.03.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 14.02.2014 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов

Мирослава Керимова

при участието на секретаря Ванюша Стоилова и при участието на прокурора Никова, като разгледа дело номер **11662** по описа за **2013** година докладвано от съдия Мирослава Керимова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по ред на чл. 208 и следв. от АПК.

Образувано е по касационна жалба на В. Н. от [населено място] срещу решение от 18.09.2013г по нахд № 7046/2012г на СРС. Претендира се незаконосъобразност на оспореното решение, с което е потвърдено наказателно постановление № 1302/2011 г. от 11.01.2012 г., издадено от началник на Митница Столична, с което на основание чл. 128 от Закона за акцизите и данъчните складове /ЗАДС/ на В. Н. с ЕГН [ЕГН] и разрешение за пребиваване №[ЕИК] е наложена глоба в размер на 1000 лева за нарушение по чл. 123, ал. 1 ЗАДС, както и на основание чл. 124, ал. 1 ЗАДС е отнет в полза на държавата предметът на нарушението-78 броя кутии цигари без български акцизен бандерол. На първо място се претендира допуснато в хода на административнонаказателното производство нарушение, състоящо се в това, че на лицето Н. не е назначен преводач. Посочва се нормата на чл. 21 от НПК, намираща субсидиарно приложение по силата на чл. 84 от ЗАНН, като се твърди, че всяко наказателно производство се води на български език, като на лицата, които не владеят български език, се назначава преводач /чл. 21 ал.2 от НПК/. Според касатора, предявяването на съставения АУАН има за цел лицето да се запознае със съдържанието му, както и да разбере за какво нарушение е привлечен като отговорно лице. Нереализирането на това право на лицето, да му се предяви АУАН в присъствието на преводач, според касатора има характер на неотстранимо нарушение,

което опорочава цялата процедура по налагане на административнонаказателна отговорност и представлява формално основание за отмяна на обжалваното НП. Критикуват се мотивите на РС, според които лицето говорело свободно български и това се извеждало от впечатленията на актосъставителя. В случая обаче не се правела разлика между писмено и устно владее на езика. На следващо място се твърди, че е недопустимо и прочитане на съставения АУАН от актосъставителя, тъй като той участва в процеса в друго качество. Касаторът заявява, че не е знаел в какво качество подписва съставените му документи, като от заявеното от служителите разбрал, че има качеството на свидетел, а не на отговорно лице. На следващо място се излага съображения за несъставомерност на деянието по отношение на субекта на извършването му, предвид липсата на категорични доказателства в тази насока.

В съдебно заседание, касаторът се представлява от адв. М., която поддържа касационната жалба. Заявява, че в случая на съдебна фаза не могат да се обосновават изводи за саниране на пороци на досъдебното производство, които са от категорията на непоправимите. Прави се искане да се отмени обжалваното съдебно решение като вместо него се постанови друго, с което да се отмени оспореното наказателно постановление /НП/.

Ответникът по касационната жалба, Митница Столична, не се представлява в процеса.

СГП чрез прокурор Никова взема становище за неоснователност на касационната жалба.

АССГ в настоящия касационен състав, след извършена служебна проверка за допустимост на касационната жалба, приема същата за допустима като подадена в срок, от активно процесуално легитимирана страна, срещу съдебен акт, който подлежи на контрол за законосъобразност пред настоящия съд и съдебен състав.

Съгласно разпоредбата на чл. 63 ал.1 изр. последно от ЗАНН, решението на РС подлежи на касационно обжалване пред административния съд на основанията, предвидени в Наказателно-процесуалния кодекс, и по реда на глава дванадесета от Административнопроцесуалния кодекс.

Съгласно разпоредбата на чл. 348. (1) от НПК: Присъдата и решението подлежат на отмяна или изменение по касационен ред: 1. когато е нарушен законът; 2. когато е допуснато съществено нарушение на процесуални правила; 3. когато наложеното наказание е явно несправедливо.

Съгласно разпоредбата на чл. 218 ал.2 от АПК: За валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон съдът следи и служебно.

При извършена служебна проверка за валидността и допустимостта на решение от 18.09.2013г на СРС касационната инстанция приема, че решението е валидно и допустимо.

В касационната жалба не се правят възражения за допуснати от СРС съществени процесуални нарушения при разглеждане на делото, като наведените доводи за допуснати съществени процесуални нарушения касаят административнонаказателното производство в досъдебната му фаза.

При извършена служебна проверка за приложението на материалния закон от РС и по наведените в касационната жалба възражения за неправилност на решението на РС, касационната инстанция приема следното:

Производството пред СРС е образувано по жалба на В. Н. с ЕГН [ЕГН] и разрешение за пребиваване №[ЕИК] срещу наказателно постановление № 1302 от 11.01.2012 г.,

издадено от С. З. - началник на Митница Столична. С обжалваното постановление на основание чл. 128 от Закона за акцизите и данъчните складове /ЗАДС/ на жалбоподателя е наложена глоба в размер на 1000 лева за нарушение по чл. 123, ал. 1 ЗАДС, както и на основание чл. 124, ал. 1 ЗАДС е отнет в полза на държавата предметът на нарушението-78 броя кутии цигари без български акцизен бандерол.

НП е издадено въз основа на АУАН № 1297 от 10.08.2011 г. , с който актосъставителят М. приема, че на 11.05.2011 г. в [населено място], в района на пазар „К. село“, находящ се на [улица], до спирката на автобус № 83, жалбоподателят Н. е държал акцизни стоки-78 кутии цигари, конкретно посочени с марки и количества, без български акцизен бандерол. Актосъставителят приема, че по този начин жалбоподателят е осъществил състава на чл. 123, ал. 1 ЗАДС.

По отношение на първото възражение на адв. М., касаещо назначаването на преводач в хода на досъдебното производство, съдът приема следното:

Съгласно препращащата норма на чл. 84 от ЗАНН намира приложение разпоредбата на чл. 21 от НПК. Съгласно последната, органите по разследването са длъжни да осигурят на лице, което не владее български език преводач, който да участва във всички фази на процеса, включително и при изземване и предаване на веществени доказателства с нарочен протокол, и при съставяне и предявяване на АУАН и пр. Видно от представената преписка по случая, такъв преводач в хода на досъдебното/административното производство не е бил назначен на лицето Н., което е с арменско гражданство. РС е приел, че по впечатленията на актосъставителя , жалбоподателят говори свободно български език. На същия било разяснено правото да иска преводач в случай, че не разбира част от текста по акта, но жалбоподателят не поискал преводач, нито задал допълнителни въпроси. При съставянето на акта жалбоподателят също декларирал, че владее български език и разбира смисъла и значението на написаното в акта. Жалбоподателят обаче оспорва тези твърдения, като заявява, че дори и да говори устно български, не владее езика писмено, както и че не е разбрал, че подписва протоколите в качеството си на обвиняемо лице, а като свидетел. Касационната инстанция направи анализ на изложеното от РС във връзка с представените по делото доказателства и приема, че РС неправилно е приложил закона поради следното: Административнонаказателната отговорност, както и наказателната такава се реализират в рамките на строго формално производство, което цели да осигури правата и интересите на засегнатото лице. В тази насока, съгласно установената практика на ВКС, за да може да бъде разбрана фактическата и правна формулировка на обвинението (първоначалното и особено онова по обвинителния акт, имащо решаващо значение за наказателната съдба на подсъдимия), което е гаранция за подготовка и провеждане на адекватна линия на защита, самостоятелно и чрез професионален защитник, преводът следва да бъде осигурен от и на съответния чужд език и задължително в писмен вид /Решение № 592 от 6.04.2009 г. на ВКС по н. д. № 577/2008 г., II н. о., НК, докладчик съдията Б. Ч./.

Това, че жалбоподателят саморъчно е написал, че не знае чии са цигарите на български език, по никакъв начин не обосновава извода, че той разбира същността на обвинението при съставяне и предявяване на АУАН, който има характер на обвинителен акт в процеса; както и при изземване на процесните кутии цигари. Съдът приема възражението на касатора, че в случая не е ясно дали лицето прави разлика между понятията свидетел и обвиняем. Дори и в АУАН да е изписано, че лицето заявява, че владее български език, под който израз има подпис и на самото лице, в рамките на

съдебното производство това лице заявява, че му е посочено къде да подпише, както и че при изписването на текст на български език са му диктувани буквите от органите при ответника. Тъй като Н. заявява, че не може да чете и пише на български, стои въпроса дали изписаното с печатен текст под съставения АУАН е било прочетено на лицето и от кого, предвид действителното смесване на качествата на лицата от страната на органа. Според АССГ в настоящия касационен състав, изискването за преводач се налага и от чл. 6, т. 3, б. "а" и "е", вр. т. 1 от ЕКПЧ, която е част вътрешното ни право. За да може да бъде разбрана фактическата и правна формулировка на обвинението, преводачът е следвало да бъде осигурен на обвиняемия. В тази насока съдът приема, че на този етап на производството няма как да бъдат санирани пороците свързани с неосигуряване на такъв преводач, като съдът няма и възможност да обоснове аргументиран отговор дали в действителност лицето е имало ниво на владеене на български език, което му позволява да разбере тази фактическата и правна формулировка на обвинението.

На следващо място, освен това съществено процесуално нарушение в хода на досъдебното/административно производство, съдът приема, че по делото липсват безспорни доказателства, от които да се установява състава на нарушението с оглед субекта на същия.

Съдът в решението си се е базирал на показанията на актосъставителя М., според които проверката, след която е съставен актът, е проведена от служители на ОБ РПУ-СДВР, които на посочената в акта дата са установили, че на пазара „К. село“, в непосредствена близост до масата за продажба, използвана от жалбоподателя, са открити 78 броя цигари без български акцизен бандерол. РС приема за доказан състава в частта относно субекта, като е изписал, че „доказаните по делото обстоятелства изключват възможността друго лице освен жалбоподателя да е имал достъп до местопроизшествието-цигарите били намерени между използваните от същия цигари и в непосредствена близост до използваната от него маса, поради което, според РС, би противоречало на обикновената логика обяснението, че неизвестно лице би могло да има достъп до чували със стока-собственост на жалбоподателя, при наличието на съседни по маса на жалбоподателя, които наглеждат стоката му, както и в постоянното присъствие на купувачи на пазара.“ АССГ приема тези изводи на РС за базирани изцяло на предположение, а фактическият състав на едно нарушение не може да се базира на предположение. Кутиите с цигари безспорно не са се намирали у лицето Н.. В НП е изписано единствено, че лицето работи на наета маса в същия район, като кутиите са намерени в непосредствена близост до масата, на която е работело лицето Н. между чувалите, в които същият е прибирал стоката си. Според касационната инстанция липсват доказателства, които да доказват състава на нарушението и от обективна страна: Н. е наказан за това, че държи акцизни стоки без бандерол. Държането предполага осъществяване на фактическа власт върху вещта, каквато в случая не се доказва да е била налице към момента на проверката.

Горното обосновава извода за неправилност на решението на РС поради неправилно приложение на материалния закон. В частта относно отнетите стоки без бандерол решението следва да бъде оставено в сила. Безспорно по делото се касае за акцизни стоки без бандерол на РБългария, чието държане е недопустимо.

Воден от горното и на основание чл. 221 ал.2 от АПК АССГ в настоящия съдебен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по касационна жалба на В. Н. от [населено място] решение от 18.09.2013г по нахд № 7046/2012г на СРС, в частта в която е потвърдено наказателно постановление на началник Столична Митница, с което на основание чл. 128 от Закона за акцизите и данъчните складове /ЗАДС/ на В. Н. с ЕГН [ЕГН] и разрешение за пребиваване №[ЕИК] е наложена глоба в размер на 1000 лева за нарушение по чл. 123, ал. 1 ЗАДС, ВМЕСТО КОЕТО ПОСТАНОВИ :

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 1302 от 11.01.2012 г., издадено от С. З. - началник на Митница Столична в тази част.

ОСТАВЯ В СИЛА РЕШЕНИЕТО НА СРС В ОСТАНАЛАТА ЧАСТ, С КОЕТО Е потвърдено наказателно постановление на началник Столична Митница, в частта в която на основание чл. 124, ал. 1 ЗАДС е отнет в полза на държавата предметът на нарушението-78 броя кутии цигари без български акцизен бандерол.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

.....

/М.С./

ЧЛЕНОВЕ:

.....

/Вл. Н./

.....

/М.К./